

Константин Величков

Вечер

Зад далечните гори,
посред облаци червени,
вече слънцето се скри;
по полетата зелени
спуща се вечерний мрак
и прибраха си овчари
рунни стада във кошари.
Долу покрай речний бряг
гъстите върби тъмнеят
бързо птиченца летят,
притаяват се в лесът
и не чуят се да пеят.
Сипе се с звезди небото,
хе, изгрея и луна,
глас не чуй се по селото,
вред настана тишина.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6422>]